

Pri hladnejšem vremenu se priporoča Stracchil'ova grenčica iz zelenjave vzeti. Ista segreje prijetno truplo in prepreči prehlajenje

krat grozili, da ti bo že pokazal, ima z rantami zavarovano svoje posestvo, da kure ne pridejo notri, baje z občinskim lesom. Tako se ravna v naši občini, kjer gospoda Podmenik in Genus komando peljata! Zakaj se pusti voliti ta trgovec Majcen za župana, ko ne sme nobene besede ziniti? Ako se „ta debeli“ oglasi, Majcen kar v hlače zapravi. Takšni človek paše za mežnarja k sv. Kunigudi, ne pa za župana. Glejte, kaj se vse v tej občini godi! Gospod Wouk, trgovec v Hrastniku, bi rad eno majhno hišico postavil. Občina (Podmenik!) pa zahteva, da se mora g. Wouk 3 metre od pota odmakniti; pot je za vsak paruš dosti široka in se malokdo po tej poti vozi. Od glavarstva pa je prišlo, da se mora umakniti le 1 meter od poti in da potem lahko hišico zida. Seveda je začel g. Wouk koptati in opeko pripravljati. Nakrat se čuje, da so ti ljudje zopet reknirali in govorijo, da bode opeka preje „segnila“, predno pride dovoljenje. Vidite, tako dela naša občina! To je zabvala človeku, ki je že jako veliko za našo občino storil (zaradi ceste, zaradi lepega sadja, lepote našega kraja ima jako velike zasluge)! Ja, kakor se je v ljubljani zgodilo, da se je (čeprav malo prepozno) župana spodilo, tako bode treba tudi v nekaterih malih občinah pričeti. Drugače bodejo i tem ljudem rogovi zrasli. Vprašamo, zakaj se ni umaknil Dolinšek, ko je klet zidal, niti za eno colo? Zakaj se ni umaknil debeli Podmenik? Ta hiša stoji samo 1 meter od občinske ceste. Zakaj se ni umaknil Peter Šentjunc, ki stavi štalo pri občinski cesti; pri tej hiši bi imela največ „Gewerkschaft“ govoriti, pa nima nič zoper zidanje g. Wouka. Ta ima gozda morda svojih 50 johov, ta bi morda nicala pot danes ali pa jutri. Drugi kočarji pa lahko vse v kožo znesejo, kar imajo na onem kraju poti. Na svidenje, ta debeli! K. J.

Trbovlje. Ti, dragi „Štajerc“, si že mnogokrat kaj resničnega o našem prejšnjem županu Rošu znil. On se niti ne podstopi, da bi tebi odgovoril. Naznanim ti, kaj je ta človek vse storil, preden je šel. Iz Trbovlja je bila ena občinska cesta za farno do Hrastnika. Nobeden jo ni popravil in je bila vendar taka, da bi prišel vsak z vozom skozi. Pred 25 leti je morala železnica en „gleis“ napraviti in se je morala cesta prestavit. Gospod Loger je rekel: Mi nimamo nič zoper to; samo cesta mora biti kakor do zdaj! Danes se je ravno tako godilo. Cesto so prestavili in Roš se ni brigal, kaj delajo; cesto so vzeli in napravili pot za peš-bojo; z vozom ne pride več naprej. Vidite, tako se je delalo pod Roševo komando! Pomislite, taka industrija med Hrastnikom in Trbovljam, in no-

bene ceste! Mi te vprašamo, Roš, da nam daš odgovor, kaj si storil? Ali si morla tako nemmen ali tako nevošljiv ali tako „politiš“? Že tvoj stari bi imel cesto napraviti proti Klemkasi preč 69 leti nad železnico, a je bil zoper to in se tudi ni napravila: Ti si tudi tak; ako bi imel kakšnih 50 smrek blizu tiste ceste, smo prepričani, da bi že davno predlagal, da mora občina cesto napraviti. Mi hočemo cesto, kakor je bili poprej, drugače govorili bodedo nadalje. — Torej Rošev Mihče bo moral iti in ako Šentjunc ne bode drugačen, prijeli ga bodedo tudi v roke. Naših otrok pretepatvati ne pustimo. Svetujemo, da se pošlje Mihčeta v Rečico, tam kjer je Genus „studiral“ na boljše čase. Ako bi ne bilo župnika Fischer, bi ne bil nikoli Genus v Dolu. Tistemu župniku bodedo na večne čase hvale dolžni.

Trbovlje. Občinske volitve se vršijo v kratkem in mislimo, da se bodejo brez vsega prepira in nemira končale. Seveda zastopa tudi industrija svoje pravice; industrija ne politikuje. Mi smo prepričani, da bodejo pri volitvah vsi pametni davkoplačevalci z industrijo šli, kajti od nje živimo vsi, naj bo gruntar, krojač, mesar, oštr, pek, rudar ali kaj drugega. Hujskači narodnjaški pa naj bodejo prepričani, da v naši dolini zanje ni prostora. „Narodno“ je gospodaril Roš in njegovega gospodarstva se je pač vse naveščalo!

Iz Vurmberga pri Ptuj. Neka oseba se tem potom gospodu županu Jos. Ornič prav prisrčno za prostovoljno in bresplačno postržbo in prenočišče v hudi zadregi zahvaljuje. Hvala in dolgo življenje g. Orniču!

Središče. Joža: Pa si že ti čuu, kaj je naš narodni nadučitelj Tona kolero mejo? — Droš: Ne sem še togo čuu, pa mi ti pove, kak je bilc. — Joža: To znaš, kaj naš Tona rad na južino povobi kakšne študente? — Droš: Ja, to znam, pa tista jegova tašča rada južine pripravla, tudi tak kak Tona, samo za lakše fein kaplane! — Joža: to še ti naj pri povem, kaj je naš kaplan ustanovjo nekó društvo za puce pa za dečke. Te so znam tudi kaplana povobili to, da je tista Pepa po nekša ta prva. — Droš: Ne je Pepa prva, tista Mica pod cintorom je prva, znaš ki vsigdar tak gledj v cirki za mečnarom. Pepa je samo v odbori, pa nekše druge puce še so, ki pa so vse drugo, kak pa da bi jim reko kaj so nedužne, tiste tam v Obrži celo. — Joža: Eh, naj bo, kak oče, jaz bom ti rojši povedo dale od tote kolere. Naš Tona ti je povobjo v gorice študente, pa nekše gospe al gospodične še so bile. Po poti v gorice pa so si tota gospoda nabrali glo-

baje. V goricah pa so si je sprazili, te pa je že ena giftna zmes bila, te pa je črez en čoa šlo gor pa dol. Za gospe še je že bilo dobro, a gospodi pa so mogli skoz hlače v rokah držati. To ti je bilo stroha pa kričaja, da so mialili kaj kolera mojo, vmrjo pa je nihče ne, te pa so znali kaj je ne kolera. — Joža: Ha, ha, te so se ednok tota naša pametna gospoda itak norih gob najela! — Toti pogovor sem čuu, ovi den na cesti, pa sem se tak smejo, kak sem koma duma od smeha dojšo. Vse akup lepo pozdravi Jakob Kajtebriga.

Severna Amerika. (Milwaukee Wis.). Cenjeni gospod Linhart! Janeza še pač „Štajerc“ vedno pika v oči. Ako ga zagleda, mu boče kar sapo zapreti. Zatoraj je sklenil, da odide spet v domovino, k Veliki nedelji, ker tam baje nihče ni naročen na „Štajerca“ (?). In tam „de on biznis tira“. Ne vem sicer, kakšen biznis, ali de kúhače na Ptuj nosa, ali de luk voza, ali de pa po božjih potih hoda, in de možnare nabija pa strela. In res, on tudi je za biznis tirati, kajti on vam je študiran mož. Absolviral je dva razreda ljudske šole pri Veliki Nedelji, govori popolnoma slovenski, (bolj po domače „ale“), razume Kranjski, sliši pa, kako drugi govore nemški, angleški in druge jezike. Toraj vidite, da za biznis tirati on je. Na luk in na kúhače de si vzeja „patent“ in svojo süho robo de odaya samo Slovincem. Toraj gorje vam, „gospod urednik in vsem naročnikom „Štajerca“, ako Janez svoj namen izvrši, potem nede Ptuj doba več luka in ne kúhač... Janez! svetujem ti, pusti „Štajerca“ v miru in tudi druge ljudi in vedi, kdor veter seje, žanje vihar. Na svidenje! Kolektor.

Schicht Stearin-sveče
LEDA

najfinjšia vseh mark! Apartno, elegantni zavoj!

Ne tečejo! Ne kadijo!
Ne dišajo! Ne delajo saj!

Gerije s svetlim, mirtim plamenom 672

„Narodna stranka“ pred potrotniki.

(izvirni dopis).

Čelje, dnó 24. oktobra.

„Narodna stranka“, ki jo je urednicilo par prváških dohtarjev s pomočjo nekaterih časnikarskih začetnikov, propada na celi črti. Ali z neverjetno lažnivostjo se skuša ta stranka na površju obdržati. Laž in podlo obrekovanje ji je edino sredstvo v politični borbi. To je dokazala tudi zadnja tiskovna pravda pred celjskimi potrotniki. Da pokažemo vso zanikernost te „narodne“ celjske klike in vso njeno lažnivost, poročati hočemo obširneje o tej razpravi. Evo poročilo:

Vsled obtožbe zasebnega obtožitelja g. Fr. Fridrih, veleposestnika v Mirasnu pri Petrovčah, občinskega odbornika in načelnika krajnih šolskih svetov v Petrovčah in Ljubojah, se je vršila dne 24. t. m. glavna razprava proti Vekoslavu Spindler, odgovornemu uredniku časopisov „Narodni dnevnik“ in „Narodni list“ radi pregreška zoper varnost časti po § 488. k. z. storjenega s tem, da je dal natianiti in objaviti v „Nar. dnevniku“ in „Nar. listu“ razne zlagane in obrekovalne notice proti tožitelju.

S tem je Vekoslav Spindler zasebnega obtožitelja, kakor pravi obtožnica, z naznanjenjem izmišljenih in napak zavutih dejstev po krivem obdolžil gotovih nečastnih dejanj, katerega zamorejo v javnem mnenju zaničljivega storti in ponižati.

Razlogi se navajajo v obtožnici sledeči: Meseca marca t. l. vršile so se v občini Petrovče volitve občinskega odbora. V volilnem boju stali sta si nasproti dve stranki: klerikalna, ki je do tedaj gospodarila v obč. zastopu in skušala ostati na krmilu, je postavila za kandidata tudi Fr. E. Fridriha, moža, ki je že dolgo vrsto let bil odbornik petrovške občine in ki ima v občini velik ugled in vpliv in vživa splošno spoštovanje pri občanih. Radi tega je

Železničarski štrajk na Francoskem.

Poročali smo, da so železničarji na Francoskem napravili generalni štrajk, v katerem so pa popolnoma podlegli. Naša slika kaže zgoraj ranirni kolodvor severne železnice, ki ga strahijo vojaki, ker se bojijo, da bi stavkujoči ne napravili škode. Spodaj vidimo istotako odhod brzovlaka pod vožsko asistenco.

Zahtevajte povsod „Štajerčeve“ užigalice.

Glavna zaloga: Brata Slawitsch v Ptuj.